

[Landbrugsministeren.]

vundne erfaringer fra næsten 2 års medlemskab af EF måtte have ønsker om ændringer i disse love, som fastlægger den danske administration af markedsordningerne.

De i 1972 indførte regler om administrationen har imidlertid vist sig at fungere udmærket. Jeg ser derfor ingen grund til at foreslå egentlige ændringer i de to love i indeværende folketingssamling. I bemyndigelsesloven for landbrugsvarer ser jeg heller ingen grund til at bibeholde en revisionsfrist, medens der for så vidt angår bemyndigelsesloven for frugt og gartneriprodukter foreligger særlige forhold vedrørende lovens støtteordninger m.m., som gør det ønskeligt at optage loven til revision i folketingsåret 1975-76.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, skal jeg indstille disse til velvillig behandling i det høje folketing.

Jeg har endvidere den ære at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre*.

Den første lov om flyvehavrebekæmpelse blev vedtaget i 1956 og senere afløst af love fra 1959, 1962 og 1971.

Forslaget adskiller sig fra de tidligere love ved, at fastsættelsen af tekniske detaljer henskydes til landbrugsministerens afgørelse. Nærmere bestemmelser vil således blive fastsat ved bekendtgørelser efter forhandling med de interesserede organisationer. Dette har den fordel, at bekæmpelsen kan skærpes efterhånden som det er praktisk muligt.

Desuden giver forslaget mulighed for, at statens plantetilsyn kan give pålæg om lugning eller anden bekæmpelse af flyvehavreplanter og — hvis et sådant pålæg ikke efterkommes — da selv lade bekæmpelsen foretage for den forsømmeliges regning.

Jeg tror, at det er en vigtig bestemmelse. Efter den nu gældende lov har naboer til ejendomme med flyvehavre, der ikke er bortluget, ingen anden udvej end at melde sagen til politiet, og jeg har det indtryk, at der er mange, som kvier sig ved at melde deres naboer til politiet af hensyn til den ufred, det kan afstedkomme.

Selve principperne for bekæmpelsen vil blive opretholdt uændret.

Man kan måske sige, at det er en lille sag

at lovgive om, men flyvehavren er en dyr gæst i landmandens marker, og tabene kan løbe op i mange tusinde kroner, hvorfor der er al mulig grund til at være på vagt over for dette skadelige ukrudt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg henviser til de trykte bemærkninger til forslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i tinget.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter*.

Dette lovforslag har 2 hovedformål, dels afløsning af den gældende lov af 1966 om mælkekontrol, dels overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter fra miljøministerens til landbrugsministerens område. Afløsning af mælkekontrolloven af 1966 er blevet nødvendig, fordi udviklingen er løbet fra de i denne lov fastsatte bestemmelser om fællestilsynsordninger og fordeling af udgifterne herved, hvilket har givet anledning til klage bl.a. fra kommunerne.

Overførelse af hjemmelen til at fastsætte bestemmelser om konsummælkprodukter til landbrugsministerens område er et led i den løbende revision af levnedsmiddellovgivningen.

Selv om lovforslaget bærer titlen „Forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter“, vil man se, at det kun er et begrænset antal bestemmelser i forslaget, der vedrører al mælk uanset dens anvendelse. Det er navnlig bestemmelserne i lovforslagets kap. 1, der vedrører mælk som helhed. Når det i lovforslagets § 3 er anført, at der i de regler, landbrugsministeren kan fastsætte til sikring af overholdelse af lovforslagets § 2, kan fastsættes bestemmelser om bekæmpelse af mastitis og kontrol hermed, er der grund til at fremhæve, at der ikke påtænkes nogen umiddelbar ændring i den hidtil gældende ordning, hvorefter mastitiskontrollen har været begrænset til besætninger, der leverer mælk til konsummælk, men man har fundet det praktisk og naturligt i forbindelse med gennemførelsen af en ny lovgivning at have en hjemmel til at kunne gøre mastitiskontrollen obligatorisk for alle mælkeleverende besætninger.

Lovforslaget følger altså den linie, der hidtil har været gældende her i landet, at